

■ Ἀπαιτεῖται προσοχή καὶ προσευχή

Δὲν διακρίνεται εὐκολὰ ἢ κακία ἐνὸς κακοπροαιρέτου ἀνθρώπου*

Ἐξαπατοῦν ἑαυτοῦς, ὅσοι μὲ αὐτοπεποίθησις ἰσχυρίζονται, ὅτι **γνωρίζουν καλὰ τοὺς ἀνθρώπους** καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἐξαπατηθοῦν ἀπ' αὐτούς.

Ποιός μπορεῖ νὰ γνωρίζει τί εἶδους *πνεῦμα* ἐνεργεῖ μέσα στὸν κάθε ἄνθρωπο; **Ποιός** ἄλλος παρὰ ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος γνωρίζει τὰ κρύφια τῆς καρδίας;

Ἀκόμη καὶ μεγάλοι Ἅγιοι εἶχαν σφάλει στὴν κρίση τους γιὰ ἀνθρώπους.

* * *

■ **Γιὰ παράδειγμα**, ὁ Μέγας Βασίλειος νόμιζε ἅγιο ἄνθρωπο κάποιον ὑποκριτὴ αἰρετικό, τὸν ὁποῖον μάλιστα καὶ ὑποστήριζε ἐναντι πολλῶν πὺρ τὸν ἀμφισβητοῦσαν, μέχρι πὺρ κάποτε πείστηκε πῶρ γιὰ τὴν αἰρετικὴ πλάνη αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὁ Βασίλειος καὶ ἀπογοητεύτηκε οἰκτρά.

■ **Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος** εἶχε βαπτίσει κάποιον φιλόσοφο ὀνόματι Μάξιμο καὶ τόσο πολλὸν τὸν εἶχε συμπαθήσει, πὺρ τὸν φιλοξενοῦσε μάλιστα καὶ μοιραζόταν τὸ φαγητό του μαζί του.

Ὅμως ὁ Μάξιμος ἦταν ἄνθρωπος ἐπικίνδυνος καὶ πονηρὸς σὰν φίδι: μετὰ ἀπὸ λίγο κατάφερε μὲ δολοπλοκίες καὶ δωροδοκίες νὰ πείσει κάποιους Κωνσταντινουπολίτες νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν ὡς πατριάρχη, στὴν θέση τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ μία θυελλώδη ἀναταραχὴ, ἔλαμψε ἡ ἀλήθεια καὶ ὀρισμένοι ἐπέπληξαν τὸν Γρηγόριο ἐπειδὴ εἶχε κοντά του τὸν μεγαλύτερο ἐχθρό του, ὁ Ἅγιος ἀποκρίθηκε:

«Δὲν φταίμε ἂν δὲν διακρίνομε τὴν πονηρία κάποιου ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς μόνον γνωρίζει τὰ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Οἱ Ἐντολές Του μᾶς λένε νὰ ἀνοίγουμε τὶς καρδιές μας μὲ πατρικὴ ἀγάπη πρὸς ὅλους, ὅσοι ἔρχονται σ' ἐμᾶς».

* * *

Ἕνας καλοπροαίρετος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ εὐκολὰ νὰ διακρίνει τὴν κακία ἐνὸς κακοπροαιρέτου ἀνθρώπου.

(*) Ἀγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ὁ Πρόλογος τῆς Ὀχρίδας - Ἰανουάριος, σελ. 233-234, ἐκδόσεις «Ἄθως». • Ἐπιμέλ. ἡμετ.